

Het water dat de watermaatschappij het huis binnenbrengt mag dan al aan alle normen voldoen, het water dat uit de keukenkraan komt voldoet niet altijd. 'Mensen beseffen maar half hoe gevaarlijk een slecht onderhouden binneninstallatie kan zijn.'

'Kijk, zo erg heb ik het zelf nog nooit gezien.' Luc Mouton, senior projectleider bij watermaatschappij TMVW, wijst naar een wit bad met zwart water. De bewoner van het appartement in de buurt van het Gentse Sint-Pietersstation staat er beteuterd bij. Gisteren zijn bij hem de problemen begonnen. Met het koude water lijkt niets aan de hand. Het warme water, daarentegen, is zwart. Koffiezwart.

De analyse van de waterstalen zegt genoeg: met het water aan de watermeter is niets mis. In het water dat uit de kranen binnen in het appartementsgebouw komt, zit echter een bijzonder hoge hoeveelheid ijzer. Wat meteen de zwarte kleur verklaart. De inspecteur van TMVW vindt al snel de boosdoener: een expansievat in de technische ruimte in de kelder van het gebouw blijkt al jaren niet meer onderhouden. De bewoner krijgt de raad om contact op te nemen met zijn installateur om het vat te vervangen.

Het is een grote frustratie van ingenieur Luc Mouton. Al decennialang trekt hij de baan op om problemen op te lossen. Problemen die vaak maar weinig te maken hebben met de kwaliteit van het water dat de maatschappij levert, maar alles met de leidingen in de huizen. 'De watermaatschappij is verantwoordelijk voor het water tot aan de watermeter, en zorgt ervoor dat alles aan de normen voldoet. Maar wij hebben geen vat op wat er na de meter met ons water gebeurt. Van Europa zijn we wel verplicht om het water te testen op de plek waar het gebruikt wordt. Aan de keukenkraan dus.'

Tussen watermeter en keukenkraan kan nog heel wat misgaan. 'Een van de klassiekers is een slecht onderhoud van de kranen', legt Mouton uit. 'Dan kan er zich een biofilm, een laagje bacteriën dus, vormen in de kraan. Die bacteriën kunnen voor vervelende problemen zorgen, vooral dan in de darmen van degene die van het water drinkt. De kraan geregeld goed spoelen en het filtertje ontsmetten met bleekwater kan dat al voorkomen.'

Een andere oorzaak is een gebrekkige installatie. Mouton: 'De problemen ontstaan heel vaak wanneer mensen om te besparen zowel leidingwater als regenwater gebruiken in hun huis. Als de installatie niet goed gebeurt is, kunnen de beide waters zich vermengen. In regenwater kunnen allerhande bacteriën en ziektekiemen zitten. Zo had ik vorig jaar nog een jonge moeder met een baby'tje dat voortdurend diarree had. De flesjes van de baby werden gespoeld onder de keukenkraan, maar door een slechte installatie kwam daar puur regenwater uit.'

Een foutieve aansluiting van een hemelwaterput kan ook ernstiger overlast veroorzaken. Dat kan in combinatie met een slecht werkende terugslagklep leiden tot bezoedeling van het leidingnet, waardoor de huizen in de directe omgeving ook slecht water krijgen. Kortom: u kunt ook uw burens last bezorgen.

Watermaatschappijen moeten niet alleen het water bij particulieren thuis controleren, ze hebben ook de taak om streng toe te zien op het drinkwater in openbare gebouwen. Zeker de zogenaamde categorie 1-gebouwen, waar kwetsbare groepen zoals kinderen, zieken of ouderen verblijven.

En dat er met drinkwater heel wat fout kan lopen, weten ze in de Gentse basisschool Het Trappenhuis ook. In het schooltje kwamen steeds meer meldingen van diarree en misselijkheid bij kinderen en personeel. De zieken bleken allemaal water gedronken te hebben van de nieuwe waterfontein die de school had gekocht. Uit de wateranalyses bleek dat het water dat de school binnenkomt in orde was. Het water uit de fontein zat vol bacteriën.

'Kijk zelf maar', zucht inspecteur Luc Mouton terwijl hij wijst naar de wateraanvoerleiding voor de waterfontein. Die hangt net boven de centrale verwarming. 'Dat betekent dus dat het water in de leiding constant warm wordt gehouden, wat een perfecte voedingsbodem is voor beestjes. Hoe de installateur dat zo heeft kunnen doen, begrijp ik niet.'

Het hoeven ook niet altijd bacteriologische problemen te zijn. Een ander potentieel probleem zijn de waterontharders. Mouton: 'Dat probleem wordt volstrekt onderschat. Die toestellen moeten jaarlijks ontsmet worden, en dat wordt vaak vergeten. Ze staan ook vaak te laag afgesteld, zogezegd om de keukentoestellen nog beter te beschermen. Maar eigenlijk is dat onzin. Zo'n waterontharder is in veel gevallen nergens voor nodig. Het water voelt wel zachter aan, maar je toestellen zullen niet beter beschermd zijn.'

Met zo'n waterverzachter kan er van alles fout gaan. Het toestel werkt met kleine iontjes, die kalk aantrekken. Als die verzadigd zijn, wordt een beetje zout in het vat gedaan dat alle kalk weer afbreekt. De installatie spoelt dat zout nadien weg. 'Als ze goed werkt, tenminste', zegt de inspecteur. 'Doet ze dat niet, dan krijg je dus een verhoging van natrium, zout dus, in je drinkwater. Die klacht krijgen we heel vaak.'

Het kan ook erger, weet Mouton. 'Wie een waterontharder heeft en met loden leidingen zit, is eigenlijk zichzelf aan het vergiftigen. Lood is een zachte materie en brokkelt als het ware af als er verzacht water door stroomt. Zo krijg je dus beetje bij beetje een loodvergiftiging.'

Ondertussen is de drinkwatersector zelf begonnen met de keuring van binneninstallaties. Daar zit de legionellabacterie voor veel tussen. Mouton: 'De bacterie kan goed aarden in water van boven de 25 graden en onder de 50 graden Celcius, en is bijzonder gevaarlijk. Het probleem zit vaak bij verneveling van het water - in een douche, bijvoorbeeld. Legionella is klein genoeg om in die nevel te zitten en kan zo worden ingeademd. De bacterie zet zich dan vast op de longblaasjes en zorgt voor ernstige problemen.'

De legionellaverhalen hebben de sector wakker geschud. Sinds het 'legionellabesluit' van 2007 wordt bij nieuwbouwwoningen en bij verbouwingen de waterleidingsinstallatie gekeurd. 'De sector heeft alvast door dat een goede binneninstallatie van levensbelang kan

zijn. Het wordt tijd dat de mensen dat ook beginnen te beseffen. Mensen moeten echt de klik maken. Iedereen weet dat elektriciteits- of gasleidingen in orde moeten zijn, want dat er anders ongelukken kunnen gebeuren. Maar dat ook waterinstallaties gevaren inhouden, is nog niet helemaal doorgedrongen. Water wordt als iets veilig gezien, iets waar niets mee kan misgaan. Maar dat is het dus niet altijd.'

(BRONNEN: VLAAMS WATERLOKET, SVW, TMVW)

DOOR CATHY GALLE

Copyright © 2016 Roularta Media Group. Alle rechten voorbehouden